

Aleg 178

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Żywca na pobór opłat gminnych na rzecz miejscowego funduszu ubogich od przedstawień teatralnych i innych widowisk publicznych.

Wysoki Sejmie!

Rada gminna w Żywcu uchwałami z dnia 28. lutego 1913 i z dnia 29. listopada 1913 postanowiła poczynić starania o zezwolenie w drodze ustawodawczej gminie m. Żywca na pobór opłat gminnych na rzecz miejscowego funduszu ubogich od przedstawień teatralnych i innych widowisk publicznych. Zarazem uchwaliła Rada gminna projekt dotyczącej ustawy.

Uchwały te zostały — po myśli §. 87. ustawy gminnej z dnia 3 lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. należycie w gminie ogłoszone i nikt nie wniósł przeciw nim protestu.

Wydział powiatowy, działając w zastępstwie Rady powiatowej z mocy §. 36. ustawy o Repr. pow., uchwałami z dnia 21 marca 1913 r. z dnia 10 stycznia 1914 zajął wobec tych uchwał stanowisko przychylnie.

Potrzebę zaprowadzenia ustawy o opłatach na cele ubogich od widowisk publicznych uzasadnia Reprezentacja gminna w Żywcu w następujący sposób: Gmina miasta Żywca ma bardzo wielu ubogich i z każdym rokiem coraz więcej ich przybywa.

Fundusze przeznaczone na utrzymanie ubogich wynoszą około 3.000 K. rocznie, a szczerze udzielanie zapomóg i utrzymanie ubogich pochłania przeszło 5.000 koron.

Ponieważ fundusz ubogich nie wystarcza na zupełne pokrycie tych wydatków, zmuszoną jest gmina pokrywać je w $\frac{1}{3}$ części funduszami gminnymi przeznaczonymi na inne cele, jak na utrzymanie publicznego porządku w mieście i na przeprowadzenie wielu ze względów sanitarnych i publicznych wskazanych inwestycji a w szczególności:

Budżet gminy jest obciążony licznymi ciężarami. Gmina miasta Żywca wskutek zaciągnięcia w Banku krajowym milionowej pożyczki na budowę szkół i bruki musi na oprocentowanie i amortyzację tej pożyczki płacić corocznie 48.527 K i na częściowe pokrycie tego wydatku nakłada corocznie 50 %-we dodatki gminne od wszystkich w mieście Żywcu opłacanych podatków bezpośrednich.

Ze względu, że rzeczony raty amortyzacyjne pokrywane są zaledwie w $\frac{1}{3}$ części z dodatków gminnych, a reszta z niestałych subwencji Rady powiatowej i Kasy oszczędności, które w przyszłości odpadną, gmina m. Żywca, będzie musiała nałożyć 170% dodatków gminnych na oprocentowanie i amortyzację rzeczony pożyczki.

Gmina m. Żywca nie może dalej obciążać budżetu gminnego na cele ubogich także z tego powodu, że ma obecnie do spełnienia kilka naglących potrzeb, jak urgowaną już od kilku lat przez c. k. Władzę polityczną budowę nowej rzeźni, odpowiadającej wymogom nowoczesnym, dalej wybrukowanie gościńca rządowego na terytoryum miasta Żywca, zaprowadzenie kanalizacji miasta i wodociągów.

Dodać należy, że ze względu na stały pobyt w Żywcu, Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Karola Stefana i członków Domu Panującego, jest gmina wprost zmuszoną uczynić zadość wyżej wymienionym potrzebom kulturalnym i utrzymać miasto na wyższym poziomie cywilizacyjnym.

Zważywszy, że w mieście Żywcu istnieją dwa stałe i dobrze prosperujące kinematografy, które przy nałożeniu wymienionych opłat mogą dać przeszło 2.000 koron dochodu funduszowi ubogich, a tem samem przynieść ulgę budżetowi gminnemu oraz, że gmina m. Żywca ma zamiar w przyszłości, w miarę uzyskania odpowiednich funduszy, przystąpić także do budowy schroniska dla ubogich i dać im tamże przytułek i utrzymanie, przychodzi się do przekonania, że stworzenie gminie powyższego nowego źródła dochodu jest rzeczą ze wszechmiar pożądaną.

Uznając słuszność powyższych motywów, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

./. załączony ./.. projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Adam Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia o zezwoleniu gminie miasta Żywca na pobór opłat gminnych na rzecz miejscowego funduszu ubogich od przedstawień teatralnych, kinematograficznych, koncertów i innych widowisk publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Gmina miasta Żywca uprawnioną jest do poboru opłaty gminnej na rzecz miejscowego funduszu ubogich od przedstawień teatralnych, kinematograficznych, koncertów oraz wszelkich innych przedstawień i widowisk publicznych.

Art. II.

Opłaty te pobiera się od wszystkich w mieście Żywcu dawanych przedstawień teatralnych kinematograficznych, koncertów, widowisk cyrkowych, menażeryj oraz wszelkich innych przedstawień i widowisk publicznych w wysokości 10% od ceny biletów lub innej opłaty za wstęp.

Art. III.

Nie podlegają opłacie bilety na przedstawienia urządzone na cele dobroczynne i oświatowe.

Art. IV.

Nie podlegają dalej opłacie gminnej bilety wstępu na przedstawienia teatralne i koncerty, których cena wynosi mniej niż 1 korona, oraz bilety wstępu na wszelkie inne przedstawienia, których cena wynosi mniej niż 25 hal.

Art. V.

Przedsiębiorcy urządzający przedstawienia w art. I. i II. wymienione, obowiązani są pobierać opłaty od biletów wstępu bez wynagrodzenia za tę czynność pod kontrolą i wedle przepisów wykonawczych, które Zwierzchność gminna miasta Żywca wyda jednocześnie z wprowadzeniem tej ustawy w życie. Przedsiębiorcy ci odpowiedzialni są za pobieranie i wniesienie tych opłat do kasy miejskiej.

Zaległe opłaty ściągać będzie Zwierzchność gminna od przedsiębiorstw w sposób przepisany dla ściągania podatków rządowych.

Art. VI.

Przekroczenie niniejszych przepisów, o ile nie podpadają pod postanowienia ustawy karnej, karać będzie Zwierzchność gminna grzywną do 100 koron, lub w razie nieściągalności aresztem do 10 dni.

Art. VII.

Ustawa ta wchodzi w życie w 30 dni po jej ogłoszeniu.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.
